

РЕШЕНИЕ

№ 20425

гр. София, 13.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 14.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **1064** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от АПК във вр. чл. 68 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на К. С. К. с адрес [населено място], [улица], ет. 5, ап. 26, чрез адв. Д. Д., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, офис 15 срещу Заповед №3286з – 4481/03.12.2024 г. на директор на Главна дирекция „Национална полиция“.

С оспорената заповед е отказано снемане на полицейска регистрация на К. С. К., ЕГН [ЕГН], извършена на основание чл. 68, ал. 1 от ЗМВР, както следва: рег. № 19254/13.03.2000г. по описа на 05 РУ на СДВР и рег. №7915/28.01.1993г. /генериран №[ЕИК]/ по описа на 04 РУ – СДВР.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед. Правят се възражения, че заповедта е издадена от некомпетентен орган. Не е спазена процедурата и заповедта не е съобразена с решение на СЕС от 30.01.2024 г. по дело С-118/22г. Изложените мотиви са несъстоятелни, фактите са неверни и не са подкрепени с никакви доказателства. Към днешна дата жалбоподателят е реабилитиран и не е осъждан и не е извършител на „множество други общественоопасни деяния в периода от 1993 г. до 2019г.“, каквито твърдения се съдържат в заповедта. К. К. е семеен, упражнява търговска дейност с еднолични търговски дружества и няма противообществени прояви. Всичко това дава основание да се направи извод, че целите, за които се създадени процесните полицейски регистрации са изпълнени към датата на подаване на заявлението за тяхното заличаване и продължаването на съхраняване на данни по тези регистрации е непропорционално и води до ограничаване на правото на личен живот на заявителя, прокламирано в нормата на чл. 8 от ЕКПЧ. В хода на съдебното производство доводите се поддържат от адв. Д.. Направено е искане за присъждане на разноски по списък. Представени са писмени бележки.

Ответникът – директорът на ГД „НП“, чрез юрисконсулт Р. прави искане за отхвърляне

на жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по заявление рег. № 338400 – 8984/05.06.2024г. по описа на 09 РУ на СДВР, подадено от К. С. К., с което той е поискал снемане на всички полицейски регистрации, извършени в периода от 1998г. до 2019 г. в 09 РУ на СДВР, 04 РУ на СДВР, 05 РУ на СДВР и 07 РУ на СДВР. Като основание за снемане на полицейските регистрации е посочил Директива /ЕС/2016/680 на ЕП и на Съвета от 27.04.2016 г. и Регламент 2016/679 и чл. 85, ал. 1 от НК.

По направеното заявление е извършена проверка и е установено, че К. С. К. има 3 бр. полицейски регистрации, а именно:

- рег.№7915/28.01.1993г. /генериран №[ЕИК]/ по описа на 04 РУ – СДВР за кражба на вещи и пари от МПС, престъпление по чл. 251 от НК /ред. 1993г./;
- рег. № 19254/13.03.2000г. по описа на 05 РУ на СДВР за ПЗО на лек автомобил „М.“, по преписка ЗМ № 514/2000 по описа на 05 РУ на СДВР;
- рег. № 768/08.01.2008 г. по описа на СДВР /СДП към 2008г./ за вещно укривателство, престъпление по чл. 215, ал.1 от НК, по преписка ЗМ №355/2005г.

При проверката е установено, че на заявителя не са извършвани полицейски регистрации в 07 РУ на СДВР и в 09 РУ на СДВР.

Със Заповед № 3286з – 4482/03.12.2024 г. на директора на ГД“НП“ е снета полицейска регистрация рег. № 768/08.01.2008 г. по описа на СДВР /СДП към 2008г./ за вещно укривателство, престъпление по чл. 215, ал.1 от НК, по преписка ЗМ № 355/2005г.

Полицейска регистрация рег.№7915/28.01.1993г. /генериран №[ЕИК]/ по описа на 04 РУ – СДВР е за извършена кражба на вещи и пари от МПС, престъпление по чл. 251 от НК /ред. 1993г./ . С присъда от 30.03.1995г. по нохд №1445/1994 г. по описа на СРС К. С. К. е признат за виновен в това, че на 27.01.1993 г. в [населено място] в съучастие с друго лице е извършил кражба на ръчна чанта на стойност 40 лева и парична сума на стойност 400 лева, общо 440 лева, което представлява маловажен случай, поради което и на основание чл. 254, вр. чл. 251, чл. 20, ал. 2 от НК вр. чл. 54 от НК му е наложена глоба в размер на 400 лева. Глобата е платена, а К. е реабилитиран по нохд № 1445/1994 г. по описа на СРС на основание чл. 86 от НК.

Полицейска регистрация рег. № 19254/13.03.2000г. по описа на 05 РУ на СДВР е за ПЗО на лек автомобил „М.“, по преписка ЗМ № 514/2000 по описа на 05 РУ на СДВР. С присъда от 27.01.2012 г. по нохд № 1510/2003 г. по описа на СРС К. С. К. е признат за виновен в това, че на 10.03.2000 г. в [населено място] в съучастие с друго лице е извършил противозаконно отнемане на чуждо МПС от владението на собственика и без негово съгласие, с намерение да го ползва, като отнемането е извършено при условията на чл. 195, ал.1,т.4, пр.2 от НК, чрез използване на техническо средство метална заготовка във вид на ключ и тънко арматурно желязо, поради което и на основание чл. 346, ал. 2,т.3 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК и чл. 54 от НК съдът му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години с изпитателен срок от 5 години. ВКС е намалил наказанието на 11 месеца „лишаване от свобода“ с три години изпитателен срок по чл. 66, ал.1 от НК.

Административният орган е отказал снемане на полицейските регистрации с мотиви, че не са налице основанията по чл. 68, ал. 6 от ЗМВР. Реабилитацията не води задължително до снемане на полицейската регистрация, а е само индиция, че субектът на данни представлява по-нисък риск. Второто престъпление, за което е осъден заявителя е тежко по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК.

При справка в АИФ на МВР е установено, че в периода 1993 г. – 2019 г. К. е извършител и на други общественоопасни деяния, по които са образувани няколко досъдебни производства. Извършените от К. престъпления са с висока степен на обществена опасност и указват трайно установено престъпно поведение. К. има и 15 издадени АУАН и НП към тях, 13 фиша по ЗДвП и 1 заповед за налагане на ПАМ по ЗДвП за различни нарушения по ЗДвП, вкл. и причиняване на ПТП, което указва склонност към незачитане на правния ред.

Анализът на данните определя личността на К. С. К. като рискова за обществото по отношение на противодействието на престъпността и опазване на обществения ред. Продължаването на обработването на данните във връзка с полицейските регистрации е за нуждите за изпълнение на основните дейности на полицейските органи по чл. 6, ал. 1, т. 1-3, 6 и 9 от ЗМВР. С оглед на тези цели, срокът на съхранение на данните е подходящ.

В хода на съдебното производство са приети доказателствата от административната преписка, вкл. и заповед за компетентност на органа. Прието е Удостоверение изх. № У – 16818/2025г. от 28.03.2025 г., видно от което, към 27.03.2025 г. срещу К. С. К. няма повдигнати обвинения по неприключили наказателни производства. Представено е Удостоверение №FO-3523/28.03.2025г. от НСлС, че към 28.03.2025 г. срещу него няма данни за обвинения по неприключени наказателни производства.

При така установените факти, Административен съд София - град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице интерес от оспорване, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е частично основателна по следните съображения:

Заповед № 3286з – 4481/03.12.2024 г. е издадена от компетентен административен орган - директор на Главна дирекция "Национална полиция". Съгласно чл. 68, ал. 6 във вр. с чл. 29, ал. 1 ЗМВР полицейската регистрация се сменя въз основа на писмена заповед на министъра на вътрешните работи като администратор на лични данни или оправомощени от него длъжностни лица. Така предвидената възможност за делегиране на правомощия е осъществена със Заповед № 8121з-267/10.03.2015 г. на министъра на вътрешните работи /л.138/, с която на основание чл. 68, ал. 6 във връзка с чл. 29, ал. 1 и чл. 33, т. 9 ЗМВР са оправомощени директорът и заместник директорите на Главна дирекция "Национална полиция" да издават заповеди за снемане или отказ за снемане на полицейска регистрация. Спазена е предписаната от закона форма със задължителните реквизити - наименование на органа, който я издава, име и длъжност на издателя, подпис на издателя.

При издаване на акта не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Изпълнено е изискването на чл. 19, ал. 4, т.2 от Наредба за реда за извършване и снемане на полицейска регистрация, като е изготвено предложение от структурата, извършила полицейската регистрация, с изразени мотиви за отказ за снемане на регистрацията. Изготвено е предложение рег. № 513р – 94338/17.09.2024 г. на директора на СДВР да не се снемат полицейска регистрация рег.№7915/28.01.1993г. /генериран №[ЕИК]/ по описа на 04 РУ – СДВР и полицейска регистрация рег. № 19254/13.03.2000г. по описа на 05 РУ на СДВР.

По приложението на материалния закон:

По съществото си полицейската регистрация представлява обработване на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления, или изпълнението на наказания, включително предпазването от заплахи за обществената сигурност и тяхното предотвратяване и попада в

приложното поле на Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни. Съображение 26 от Директива 2016/680 изисква гаранции, че събраните данни не надхвърлят необходимото и не се съхраняват за период, по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват, и определя, че администраторът следва да установи срокове за тяхното изтриване или периодичен преглед. От съображение 34 следва извод, че обработването за целите, посочени в член 1, параграф 1 от директивата, следва да включва операции по ограничаване на обработването, заличаване или унищожаване на данните. Тези принципни положения намират израз в член 5 и член 13, параграфи 2 и 3 от директивата, съгласно които се предвиждат срокове за съхранение и периодична проверка, на необходимостта от съхранение на лични данни.

Националното право урежда изчерпателно предпоставките за снемане на полицейска регистрация в разпоредбата на чл. 68, ал. 6 от ЗМВР, но националната уредба дава на практика неограничено право на обработване на данни от компетентните органи за целите, посочени в член 1, параграф 1 от Директива 2016/680, и регистрираното лице няма право да поиска да бъде ограничено обработването, заличаване или унищожаване на данните му, в конкретната хипотеза, извън изброените в закона. Няма предвидени срокове или критерии по отделни видове престъпления за снемане на полицейската регистрация, извън случаите, посочени в чл. 68, ал. 6 от ЗМВР.

Националната система от правни норми позволява при определени предпоставки, извършената полицейска регистрация да бъде снета (заличена, унищожена). Предпоставките за снемане са изчерпателно изброени в чл. 68, ал. 6 от ЗМВР и между тях не фигурира настъпила реабилитация, нито възможност за заличаване на полицейската регистрация в случаите, в които наказателното производство за извършено престъпление от общ характер е приключило с осъдителна присъда.

При съпоставка между Правото на ЕС и българското право в областта на полицейската регистрация и обработката на лични данни за целите ѝ, СЕС достига до извод, че не е допустима подобна национална правна уредба и че тя противоречи на принципите на Директива (ЕС) 2016/680. Дело C-118/2022 г. на СЕС е образувано по повод преюдициално запитване на ВАС на РБ по дело, с предмет оспорване на отказ за снемане на полицейска регистрация, обоснован именно с това, че случаят не попада сред основанията за снемане на полицейска регистрация, изчерпателно изброени в чл. 68, ал. 6 от ЗМВР.

С решение от 30.01.2024 г. по дело C-118/2022 г., на СЕС (голям състав) приема, че член 4, параграф 1, букви в) и д) от Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година, разглеждан във връзка с членове 5 и 10, член 13, параграф 2, буква б) и член 16, параграфи 2 и 3 от тази директива и в светлината на членове 7 и 8 от Хартата на основните права на Европейския съюз, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национално законодателство, което за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания предвижда съхранение от полицейските органи на лични данни, и по-конкретно на биометрични и генетични данни за лица, осъдени с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, и то до смъртта на субекта на данни, включително когато той е реабилитиран, без да задължава администратора периодично да проверява дали това съхранение все още е необходимо, и без да признава правото на субекта на данни на изтриване на горепосочените данни, щом съхранението им вече не е необходимо за целите, за които те са били обработвани, или евентуално правото на ограничаване на тяхното обработване.

Директива (ЕС) 2016/680, съображение 26, посветено на законосъобразното, добросъвестно и прозрачно обработване на личните данни, изисква гаранции, че събраните данни не надхвърлят необходимото и не се съхраняват за период по-дълъг от необходимото за целите, за които се обработват. Определя още, че администраторът следва да установи срокове за тяхното изтриване или периодичен преглед. Такива срокове в националното законодателство не са предвидени. Единствената хипотеза, в която националното законодателство предвижда заличаване на данни и снемане на полицейска регистрация по отношение на лице, осъдено с влязла в сила присъда за умишлено престъпление от общ характер, е настъпването на смъртта му.

По отношение на полицейска регистрация рег.№7915/28.01.1993г. /генериран №404000709/ по описа на 04 РУ – СДВР за кражба на вещи и пари от МПС, престъпление по чл. 251 от НК /ред. 1993г./ настоящата съдебна инстанция счита, че е отпаднала необходимостта от обработка на тези данни и поддържане на тази полицейска регистрация. Регистрацията е от 28. 01. 1993г. и към настоящия момент са изтекли повече от 30 години от датата на регистрацията. Престъплението е квалифицирано от съда като „маловажен случай“, а К. е реабилитиран по нохд № 1445/1994 г. по описа на СРС на основание чл. 86 от НК. Съвкупно преценени доказателствата сочат, че обработването на данните за жалбоподателя за това престъпление, извършено преди повече от 30 години, което съставлява и „маловажен случай“ и за него съдът е наложил глоба, не е необходимо за целите, за които данните са били обработвани при създаването на полицейската регистрация. Липсата на срок в националното законодателство за обработване на данни за престъпления, които са „маловажен случай“, не предоставя възможност това да е за цял живот и регистрацията да се прекратява едва със смъртта на извършителя. Срокът от над 30 години не е съразмерен и не е пропорционален и не е в съответствие с чл. 4, параграф 1, букви "в" и "д" от Директивата в светлината на чл. 52, параграф 1 от Хартата за пропорционалност на всяко ограничаване на правата. Съхранението на личните данни на К. с полицейска регистрация за това престъпление съдът счита, че не е необходимо.

По отношение на полицейска регистрация рег. № 19254/13.03.2000г. по описа на 05 РУ на СДВР по преписка ЗМ № 514/2000 по описа на 05 РУ на СДВР е установено, че тя е за ПЗО на лек автомобил „М.“. С присъда от 27.01.2012г. по нохд №1510/2003 г. по описа на СРС К. С. К. е признат за виновен в това, че на 10.03.2000 г. в [населено място] в съучастие с друго лице е извършил противозаконно отнемане на чуждо МПС от владението на собственика и без негово съгласие, с намерение да го ползва, като отнемането е извършено при условията на чл. 195, ал.1, т.4, пр.2 от НК, чрез използване на техническо средство метална заготовка във вид на ключ и тънко арматурно желязо, поради което и на основание чл. 346, ал. 2, т.3 вр. ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК и чл. 54 от НК съдът му е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от 2 години с изпитателен срок от 5 години. ВКС е намалил наказанието на 11 месеца „лишаване от свобода“ с три години изпитателен срок по чл. 66, ал.1 от НК. Престъплението е тежко по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК. За нуждите по чл. 27 от ЗМВР, конкретно за противодействие на престъпността и опазване на обществения ред е обосновано полицейската регистрация да не бъде заличена. С оглед естеството на престъплението и неговата тежест, съхраняването на данните дори и много години след извършване на деянието е необходимо по смисъла на чл.10 от Директива 2016/680, тъй като престъплението е тежко. При съпоставка между обществените и личните интереси няма прекомерно засягане на личната сфера на жалбоподателя, а поддържането на тази регистрация е в обществен интерес. Тя е и в личен интерес на лицето, защото данните от нея могат да се използват за разкриване на други извършители на престъпления от подобен вид и оневиняване на жалбоподателя. Предотвратяването и разкриването на престъпления, защитата на националната сигурност

и обществения ред са възприети от законодателя като ценности, чието опазване обуславя правомерност на обработването на личните данни на лицата, осъдени за тежки умишлени престъпления от общ характер, поради което мярката се явява пропорционална и не е в противоречие с правото на зачитане на личния живот, уредено с чл. 8 на ЕКЗПЧОС.

Правото на Европейския съюз не изключва възможността за обработване на лични данни в тази хипотеза. Така в Директива (ЕС) 2016/680 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от компетентните органи за целите на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на престъпления или изпълнението на наказания и относно свободното движение на такива данни, и за отмяна на Рамково решение 2008/977/ПВР на Съвета, изрично се предвижда, че директивата не възпрепятства държавите членки да определят операции по обработване и процедури за обработване в национални правила за наказателно правните процедури във връзка с обработването на лични данни от съдилища и други съдебни органи, по-специално по отношение на лични данни, съдържащи се в съдебно решение или документация, свързани с наказателни производства, както и че за целите на предотвратяването, разследването и наказателното преследване на престъпленията компетентните органи имат нужда да обработват лични данни, събрани в контекста на предотвратяването, разследването, разкриването или наказателното преследване на конкретни престъпления, извън този контекст, за да достигнат до разбиране на престъпните действия и да установят връзки между различни разкрити престъпления.

Изложеното налага извода, че обжалваният индивидуален административен акт следва да бъде отменен в частта относно отказа за снемане на полицейска регистрация рег. №7915/28.01.1993г. /генериран №404000709/ по описа на 04 РУ – СДВР и на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката да бъде върната на административния орган за ново разглеждане на заявлението за снемане на полицейска регистрация при спазване указанията по тълкуване и прилагане на закона дадени в решението.

В останалата част относно отказа за снемане на полицейска регистрация рег. №19254/13.03.2000г. по описа на 05 РУ на СДВР по преписка ЗМ № 514/2000 по описа на 05 РУ на СДВР жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят разноски, съобразно уважената част от жалбата в размер на 260 лева, а на ответника следва да се присъди минимално юрисконсултско възнаграждение, съобразно отхвърлената част от жалбата в размер на 100 лева. По компенсация на жалбоподателя се дължат 160 лева разноски.

Воден от горното, Административен съд София – град, 43 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 3286з – 4481/03.12.2024 г. на директор на Главна дирекция „Национална полиция“ в частта, в която е отказано снемане на полицейска регистрация на К. С. К., ЕГН [ЕГН], извършена на основание чл. 68, ал.1 от ЗМВР с рег. №7915/28.01.1993г. /генериран №[ЕИК]/ по описа на 04 РУ – СДВР.

ИЗПРАЩА административната преписка на директора на Главна дирекция "Национална полиция" за ново разглеждане на искането на К. С. К. за снемане на полицейска регистрация с рег. №7915/28.01.1993г. /генериран №404000709/ по описа на 04 РУ – СДВР при спазване на дадените в решението указания по тълкуване и прилагане на закона.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. С. К., ЕГН [ЕГН] срещу Заповед № 3286з – 4481/03.12.2024 г. на директор на Главна дирекция „Национална полиция“ в частта, в която е отказано снемане на полицейска регистрация рег.№19254/13.03.2000г. по описа на 05 РУ на СДВР по преписка ЗМ № 514/2000 по описа на 05 РУ на СДВР.

ОСЪЖДА Главна дирекция "Национална полиция" да заплати на К. С. К., ЕГН [ЕГН] сумата от 160 лева за разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщението.

СЪД

ИЯ: